

БОРБА

ОРИАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ГЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XX бр 95 (2006)

В. Гърново, петък, 7 август 1964 г

Цена 2 стотинки

В ЧЕСТ НА
20 ГОДИШНИНАТА
НА 9 СЕПТЕМВРИ
1944 ★ 1964

ВСЕКИ НА СВОЯ ТРУДОВ ПОСТ

С ПРЕИЗПЪЛНЕН ПЛАН С ИЗПЪЛНЕНО ОБЕЩАНИЕ!

САМО МЕСЕЦ ДО ПРАЗНИКА

ДНИТЕ СЕ НИЖАТ неусетно един след друг. Остатък само месец до изпълването на 20-годишнината на социалистическата революция у нас. Като утре ще дойде големият празник. Готови ли сме достойно да го посрещнем?

Всеки е дал дума пред Партията и Народа, пред себе си. В тази дума е скъпан стремежът за Родната да се направят повече от обикновеното. Трудните колективи в окръга вече дават доказателства, че държат на думата си. Промислените колективи произведоха за седемте месеца на годината надпланова продукция за над 10 милиона лева. За четвъртото тримесечие поред „Нармаг“ — Велико Търново получава за високи успехи знамето на Министерския съвет. Знамена за резултатите от второто тримесечие на 1964 година получават и колективите на Месокомбината — Велико Търново, на „Винпром“ — Павликени и др. Не остават назад и селскостопанските труженници, които държат в ръцете си 16 републикански знамена за успехите си през 1963 година.

Но дали всичко е направено?

Има трудови колективи, като тия на ДМЗ „Вагрия“ — Павликени, „Текстилна влакна“ — Свищов, Строително промишлено предприятие — Горна Оряховица, трудово-производителните кооперации „Новострой“ — Горна Оряховица, „Искра“ — Обединение „Нов живот“ — Джузелица, „Москва“ — Сухиндол, които изостават с изпълнението на плана. Има кооперативни стопанства, където през тези дни са дължими да мобилизират още по-пълно всичките си трудови ресурси и технически средства, но да не изостават със задачите. Стопанствата в Драганово, Сушица, Павликени, Върбовка и др. е нужно да ускорят дълбоката оран, а в Козловец, Ореш, Самоводене, Кесарево и др. — силажирането.

Нима някой трудов колектив ще си позволи на големия празник да се яви с неизпълнено обещание, с изоставани задачи? Та с какви очи неговите членове ще гледат своите другари от другите колективи, как кратка гордо и уверено в деветосептемврийските редци, на гърди с юбилейната значка, в ръце с аления паспорт на трудовата слава?

В най-близки дни всички стопанства са длъжни да изпълнят своите задължения към държавата по предвидения график. За своя чест, за честта на целия окръг те трябва да рапортуват за достойно изпълнение си дълг.

Празникът приближава. Приближаването му трябва да личи от външния вид на селищата, на отделните предприятия и учреждения, на домовете, на улиците и площадите. За него следва да говори нагледната агитация както вътре в помещението, така и навън. За приближаването на Празника човек да чувства от чистотата на улиците и площадите, на домовете и обществените сгради. За него да му напомнят предаваната на радиовълните съдържанието на вестниците, излизачи в окръга, програмите на самодейните художествени колективи.

А как се подготвяме за прекарването на самите празнични дни? Обмислили ли сме как най-добре и най-тържествено да отбележим в нашия колектив този всенароден празник?

Остатък само месец. А въпросите, които чакат отговор, са толкова много. Да използваме най-пълно тези предпразнични дни за достойно посрещане на светлия юбилей във всяко отношение!

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на по-важните
селскостопански работи към
5 август 1964 година

	дълбока оран	силажиране	посади първи път втора култура
Константин Яковец	53.3	40	1
Ореш	46.6	3.4	19.5
Д. Оряховица	38.3	—	24
Дъскот	33.1	6.2	—
Сухиндол	32.5	28.5	—
Алексов	26.6	6.6	17
Джузелица	25.6	10.8	—
Килифарово	22.5	16.1	64
П. Сеновец	21.9	5.9	73
Карансен	21.1	26.9	51
Церова кория	20.3	6.0	5
Асеново	20.1	18.5	—
Д. Линица	20.1	25.0	11
Страхилово	20.0	23.4	18
П. Тръмбеш	19.4	19.9	3
Драгомислово	19.2	16.0	100
Балван	19	3.3	—
В. Търново	18.2	10.2	105
Козловец	16.2	20	—
Михалици	16.1	—	—
Бяла черква	14	5.1	15
Сушица	14	4	59
Обединение	12.6	5.6	4
Ресен	11.8	11.1	10
Върбовка	11.2	19.6	35
Златарица	9.9	25	94
Камен	9.7	6.6	11
Масларево	9.4	4.3	21
Кесарево	9.2	—	6
Стражица	8.8	—	7
Морава	8.7	4	12
Самоводене	8.3	9.9	—
Полкранце	8.1	—	52
Елена	8	4.1	160
Беоново	8	10	—
Павликени	7.1	8.6	—
Овча могила	6.9	6.6	36
Г. Студена	6.8	5.7	—
Буйновци	6.4	12.7	—
Драганово	5.5	—	—
Всичко в окръга	5.3	15	27
	29.3	12.2	36

Комплексната шлосерска бригада с ръководител Христо Медарев при ДМЗ — Павликени се бори за званото Бригада за комунистически труд и за паспорт на трудовата слава. При обещание 180 на сто тя изпълнява при добро качество 190 на сто трудовите си норми.

Златнист фонд на окръга

ЕДЪР, НАБИТ, съсредоточен в работата си. Такъв го знам бригадистката бригада от СМУ „Водстрой“ Недялко Каранешев. Неговата тринадесеторка е една от най-добрите, която винаги е на най-трудните обекти на хидромелиоративното строителство в окръга. Техните ръце знаят и зидария, и кофражи да правят, да полагат тръби. Колко изкопи са минали през тях, колко шахти и споржения са измайсторили! Всеки от тях колектив е дялал камък — където да го сложим, става. Ето и сега основната група е на водоема в Поликраище, а друга част е по десния Росишки канал.

— Ама хубав джокер направихме до Русала, под Негованка! — спомня си бригадирът, когато заговорихме за обектите, край които сме се срещали.

ХВЪРКОВАТА ЧЕТА НА „ВОДСТРОЙ“

Те бяха най-верните на строената на помпената станция „Хотница“ — 2“. Най-сериозният участък — напорният тръбопровод е цяло дело, но през март миналата година те наложиха ускорено подвигане на десния росишки канал под Негованка и изпратиха тях, бай Недялковите строители. Четири помпи бяха докарани да изсмукват подвиганата вода и пак до надколелата газеха, но не спряха и победиха. Обектът беше предаден в срок. Това е техен закон. Оная зима почти не спираха.

Бяха на джокера на Бохот, на бент Белина. Тяхно дело е помпена станция „Хотница“ — 1“. Писаревският водоем, десетки километри облицовка на канали по Росишката напоителна система. Никъде не се посрамаха хотишките майстори и винаги чувстват, че след тях иде плодородието.

— Слушай, говори! — разправя ми бай Иван Александров за Негованка. — А тия приказка представи си а в блоковете! Такива кочани мо-

же да даде царевичката, такива ниви могат да се вдигнат, — и старият майстор показва с ръце, белени и прелени от хоросана и бетона, и усещаш, че живее с думите си, кара те да видиш и невидимото.

Завчера минах край Хотнишката система. Автобусът възлиза по пътя от Ресен и криви край каналите, където неведнъж са замърквали и оствявали бай Недялковите майстори. Сега тук са се прънали само ятата на самоводските кооператори, които понасят праз и късно зеле — втори култури.

— Бре, бре, къде са изкарали вода на тая байр? — смуща ме един възрастен плакованин, с когото случайно сме седнали заедно. — И няма да разкажеш тази земя? Малко ще й е!

И тия гласни мисли ме върнаха през студените зимни дни на 1962/63 година. Сняг и мраз и сковал земята. В такива дни човек да е в дома си, край нажежената печка, да го гали меката топлина, да го люлее приятната мелодия от радиопарата. А майсторите от Недялковата бригада са тук на „деветите

ЗА ЧЕТВЪРТИ ПОРЕДЕН ПЪТ

Над сточленият колектив на „Нармаг“ — В. Търново, от вчера е единственото предприятие в страната и в окръга от отрасъла — държавна търговия на дребно, носител на аления паспорт на трудовата слава.

Това не е случайно, нито изненада. Защото поставените задачи пред колектива през изминалия период бяха успешно и предсрочно разрешени. Вместо обещанието в чест на 20-годишнината на Свободата 170 хиляди лева надпланов стокооборот през изминалите 7 месеца е осъществено за 283 000 лв. Планът за печалбата през второто тримесечие, вместо 102 на сто, бе изпълнен 132 на сто, икономисани са 876 лв. разходи от обръщението, а бяха обещани 630 лв. и др.

За тези достойни трудови дела на труженниците от „Нармаг“ за четвърти пореден път бе присъдено преходното червено знаме на Министерския съвет и Централния съвет на професионалните съюзи. Въодушевени от тази висока награда, търговските работници започнаха да работят още по-упорито, за да завоюват за пети пореден път това знаме, след което то ще остане завинаги при тях като спомен от юбилейната година на Свободата.

Пътят за това вече е открит. Първият месец от третото тримесечие бе изпратен със 116 на сто изпълнение на плана.

Най-добрите

Празникът приближава. Трудните хора полагат усилия да посрещнат 20-годишнината на Свободата с достойни дела. Червеният паспорт на трудовата слава ще бъде морално признание за положен труд.

Между многото упорити труженници, които се борят за паспорта са и бригадите от термичния цех на Винарския завод в Лясковец. Работниците от бригадата „Илияна Димитрова“ само този месец са приготвили над 630 хиляди бутилки. Не по-малки успехи имат и работниците от младежката бригада „Николай Усенлиев“. Досегашните резултати показват, че планът за месеца ще бъде значително преизпълнен.

При най-добрите се нареждат техологът Ана Пейчинова, Кинка Пенкова, Гиргина Байчева Мария Иванова, Анка Пърликова, Димитър Парушев, Борис Банов. Техният труд служи за пример. Всичките им колеги от цеха се стремят да ги достигнат.

В. Буташков

Нашият предпразнични ИНТЕРВЮТА

Намерено щастие

ПОДВИКНА никакъ не е лесно. Потърсихме го с погледи през отворите за прозорците и най-после го открихме горе, върху гредите на тавана — ковеше нещо. Съпровождатата ме другарка от съвета го помоли да слезе.

— Ей сега, ей сега! — отвърна Неджип Ахмедов.

Всичко очаквах като отивах към дома му — и да не го намерим, и да обидва, защото току-що беше минало дванадесет часа. Но не ми беше и минало през ума, че той може да е покочен на тавана и сам да работи на новата си къща. Той, четиридесет и една годишният човек, усърдният кооператор! Нима и този занаят му е познат?

Когато бяхме вече в двора и Неджип ме канеше да си взема от току-що набраните круши, да пийна ракия, аз загледах брадясалото му лице — то е толкова доверчиво, любезно усмихнато. Мерак! Любо друго, а само големият мерак по-скоро да завърши новата си къща и да се наеме в нея беше го накарал да запретне ръкави и да се заемат със строителство.

— Какво си работил преди да влезеш в ТКЗС? — попитах го аз.

— Земеделие, — отвърна Неджип. — Имах тринадесет декара земя и две крави. Но те не стигаха до никъде да се изхраним. Холех да пася чужд добитък. Тъй карахме...

— Ами сега?

— Сега съм пастир в стопанството. Със сина насем 66 крави. А жената е в полевъдството. Имам и дъщеря, ама тя се ожени преди три години. Ние тримата изкарваме добре. Затова решихме да махнем старата къща и да си издигнем нова.

Останките от стария коптор, който е служил за жилище на семейството на Неджип Ахмедов от Ново село, Балванска община, още личат. Край тях новият строеж — е Нишо друго, а само големият мерак по-скоро да завърши новата си къща и да се наеме в нея беше го накарал да запретне ръкави и да се заемат със строителство.

Биография като на всички

ПО ТОНА, с който говори, по закачливия поглед на черните очи, счетоводителят на ТКЗС в с. Ореш Ченко Ионков изглежда безгрижно весело момче...

Ах, момче! — възкликна той и, за да опровергае тия впечатления, започна да разказва: — Това момче като завърши никаква прогимназия нямаше как да продължи да учи и отиде чакраче. Да... чак в Търново стидох. 11—15-годишен аз почнах да се уча за столар. Това бяха първите години на Свободата. Заговорих се за бригадирско движение. Рехих да отида, а майсторът дума не дава да се издума. Един ден аз си слягах багажета си и го напуснах завинаги — отидох бригадир на Липница Перниш-Волук. — Ставни дин бяха! После се върнах тук. Партийната организация ме изпрати на едногодишна счетоводна школа. Но тия знания не стигаха. Валових се да уча задочно техникум. Един радостно съвпадение за мене е, че точно сега, в юбилейната година, аз завършвам. Не беше лесно — работа много, четене много, семейство, но всичко мина. А сега вече мисля за по-нататък.

Очите на Ченко като че припламват, отразили огнения залез, слънцата над село Ореш. Той разказва как след излизането от изпита си по руски език му съобщили, че му се родил син и в същия час по телефона още решили с жена си да му дадат руското име Олег. Горой за приемането си в Партията, после за предстоящото пренасяне в новия дом. Накрая се усмихва широко и казва:

Е, че не съм момче, надамвам се разбрахте от биографията ми. А пък тия биографията му, е като на почти всички хора в нашия Ореш.

Глас на сърцето

РАЗГОВОРАТ НИ с жител на търговското предприятие „Топливо“ в града е тръгнал по работата. И макар че от сърце говори, стъпката му си остава забързана. Той ще отиде в Ореш, Вардим, Царево.

— Знаете ли и околните села се преобразиха! Просто да не ги познаем! — продължава той. — Свищовлия съм си... и не знам, защото съм растал и с всичко това, защото го чувствавам като мое ли, но знаете ли как се вълнувам?!

Вълнувам се за всяка нова жилищна сграда, за всяка новата улица, градника... Такъв съм си! — някак стеснително свица Матейн рамене. — Ето сервизния комбинат „Република“, Завода за стоманобетонни изделия... После махна за делия... Може би, знаете, а може и да не знаете — тия години ще започнем да издигаме и голям химически комбинат...

Матейн Стажърла — управител на търговското предприятие „Топливо“ в града е тръгнал по работата. И макар че от сърце говори, стъпката му си остава забързана. Той ще отиде в Ореш, Вардим, Царево.

ДОСТОЕН РАПОРТ

Работниците от Промисления комбинат в Горна Оряховица рапортуват, че на 5 август са изпълнили производствения план по предвидения график до Девети септември. Сега те обявяват дните до Празника на Свободата за удари. Обещават да манифестират с 240 000 лева преизпълнение на плана.

Разбира се, и хората му са единки — никой не оставя своята работа на други, макар никой никога да не подканя. Няма кой. Не с педя, с повече са израснали тези хора.

— Сега се борим за звание „Бригада за комунистически труд“, — признава някак потлагласно и все пак без нотка на радост Недялко. — Ше видим дано се побори и с този връх.

Този път усмивката не иде. Това не е шега. Имало е голямо, отговорно. Варно, хората са сигурни и задружнично тук работата не е само до труда.

Ил. МОНОВ

„Да, наистина ни е хубава царевичката“ — с гордост говорят участъковият агроном Александър Кирилов и бригадирът на шеста полевъдна бригада Цанко Антонов от с. Володей. На всяко стебло са натекли по три — четири кочана

ДА ДОВЕДЕМ ПОЛИВАНЕТО ДОКРАЙ

Към края на юли окръгът изпълни плана за първата поливка на пролетните култури. Благодарение на взетите мерки, вместо за 40—45 дни, както бе миналата година, сега царевичката и цвеклото бяха поливани за 20 дни. Това е успех за поливачите в окръга по повишаване производителността на труда. По предварителни данни засега средната производителност надхвърля 16—17 декара. За пръв път от години насам в Павликени, Бала черква, Поликраище и други поливат лозята.

Има още редица показатели, по които работата е организирана добре и задачите се изпълняват. Не бива, обаче, зад успехите да не виждаме и съществуването на слабости, отстраняването на които ще доведе до решителен прелом в работата. В това отношение някои стопанства, като Долна Липница, Павликени, Страхилово, Драганово, Кесарево, В. Търново и Златарица, където се изоставя с напояването, трябва сериозно да си помислят и ръководствата навреме да вземат мерки за преодоляване на слабостта.

Тук-там има суетене по втората поливка на царевичката и захарното цвекло. При сравнително гъстите посеви и повърхностното залагане на кореновата система в посевите трябва да се поддържа висока почвена и въздушна влага. А в Ресен, Микалич, Димча и другаде все още умуват дали е необходимо да се поливат лозята. Тук не е нужно да се припомнят опитът от миналата година, който убедително говори в полза на поливането. Преваливанията наистина имаше, но в дълбоките почвени пластове, където са основните корени на лозята, влагата е малко. Сега лозовите насаждения се нуждаят от влага както за налягане на зърното, така и за залагане пъпките за следващата година.

Не може да не се изтъкне и това, че при първите поливки имаше случаи, когато на всеки тръбпровод се слагаше и поливач, а някъде, като в Патреш, Росица, Върбовка, и по двама-трима души. Ясно, че там производителността на труда ще бъде ниска. Не навсякъде поливачите са постоянни и отделните блокове не се повтарят на двама-трима поливачи, които да работят поне с пет-седем тръбпровода.

В близките няколко дни трябва да се организира опояването и набраздяването на вторите култури, за да може без отлагане да започне поливането им. Там, където посевите още не са поникнали, следва да се ползват с предимство. Без отлагане да се подготвят и ползват площите, засети с втори култури с участниците в грах, овес, ечемик, царевичка и др.

Напоследък в отделни райони на окръга паднаха валежи. Някои селскостопански специалисти и ръководители се успокоиха и прекратиха поливките. Трябва да е ясно, че това е порочна практика, която винаги довежда до нежелателен резултат. Сега на растенията е необходима много топлина и много вода, за да изхранил ре-

До преди 1—2 години при нас нивото на техниката и степента на вътрешностопанската специализация бяха ниски и затова организирането на труда беше разчленено, а разпределението и използването на машините — нееднородно. В последно време, обаче, техническата въоръженост на стопанството се повиши, нарасна ролята на механизаторските кадри. Именно те стават основна производствена сила, с което трябва да се съобразяваме при построяване на организацията. Ние искаме машините, механизаторите и културите да бъдат едно цяло. Съединяването на тези фактори дава възможност по-рационално да се използват машините, следователно, по-сигурно да се прилага комплексната обработка на културите.

Партийният комитет и Управителният съвет на ТКЗС решиха да изградят, на основата на съществуващите три тракторни бригади, три механизирани бригади за комплексна обработка, на които миналата година зачислихме 25 000 декара, а тази година 40 000 декара земя от всичко 60 000 декара обработаема за цялото стопанство.

Към тези бригади прикряпихме следните машини:

Вид машина	1963 г.	1964 г.
броя		
ДТ-54	6	9
Беларуси	3	6
ДТ-28	3	6
ДТ-20	3	3
Самосходни шасита	3	3
Зърнокомбайни	6	9
Силосокомбайни	3	4
Културокомбайни	1	3
Пресоподбирачки	1	3
Ремаркета	9	12
Винпроуери	3	4

Освен това им придобихме механизирани площици с капацитет 60 000 кг на час, зърнотранспортьори, елеватори, аспиратори и други прикряпни и транспортни инвентари.

В този размер и състав определени и по 30 души кооператори със задача да доплатят труда на механизаторите там, където е необходимо. Така обособихме механизирани бригади за комплексна обработка на културите, на които поверихме решаваните култури, за повечето от културите най-важните видове работа, а за някои от културите всички видове работа.

Ето и културите, които изцяло прикряпихме към тези бригади:

1. Пшеница	21 263 декара
2. Ечемик	4 127 декара
3. Слънчоглед	2 500 декара

С ЛИЦЕ КЪМ КОМПЛЕКСНАТА МЕХАНИЗАЦИЯ

4. Царевица-зърно	4 500 декара
5. Царевица-силаж	3 000 декара
6. Лоперия-сено	4 000 декара
7. Лоперия-семе	600 декара
8. Овес	150 декара
9. Захарно цвекло	300 декара
Всичко	40 410 декара

Тези култури заемат 2/3 от площите на цялото стопанство. На останалите 1/3 от площите са засети предимно лозя, захарно цвекло, памук, лук, тютюн, арпаджик, хибридна царевичка, ягоди и семеноразводни култури. Полевъдните бригади от дванадесет намалихме на шест. На всеки кооператор, зает в производството на полевъдната бригада, се падат средно по 30 декара интензивни култури, докато в механизирани бригади средно на един кооператор се падат по 300 декара. Поради това партийният комитет счита тази форма на организация като най-подходяща за прилагането на еднородствената технология, която е най-важната съставна част на нашия план за технически прогрес. Ние считаме тази организация за сполучлива и поради обстоятелството, че може да оказва много силно влияние върху вътрешно-стопанската и външно-бригадната специализация: дава се много добра възможност механизаторите да прилагат и усвояват най-новите постижения на челиката технология. Същото се отнася и за полевъдните работници, чийто внимание и опит е насочено само към интензивните култури.

Партийният комитет и Управителният съвет на стопанството считат, че самата реорганизация на труда и машините, на полетата и културите не би довела до окончателно решаване на всички производствени въпроси. Нужно беше да пресечем вниманието си върху в самите комплексни бригади и звена, да намерим най-подходящите начини за внедряване на челиката технология, най-подходящите варианти за прилагането на планметките, най-важните фактори за засилване на материалния стимул.

Разработвайки задълбочено този комплексен въпрос, ние изработихме обобщен план за технически прогрес с общ икономически ефект 459 100 лева. Най-важното звено от този план беше да приложим опита на Первици по отглеждането на царевичката. Нашият механизатор Тодор Колев, който се е учил в продължение на един месец при Первици, се зае

още през миналата година да внедри неговия опит. За целта му зачислихме 1000 декара царевичка, изработихме технологическа карта, комплектувахме с необходимите машини неговия трактор „Беларус“ и така той започна работа. Благодарение на сръчните, качествени и чисти машини опояването, ръчна обработка не се наложи. Средният добив от този участък възлезе на 430 кг при непълни условия.

Разликата от повишаване производителността на труда само за култури, на които е приложена комплексна механизация, дава една икономия от 14 500 човекодни.

На основата на тези успехи през тази година Общинският партийен комитет и Управителният съвет на ТКЗС обхванаха още по-сериозно вниманието върху тези комплексни бригади и звена, като се внесоха някои съществени подобрения както по организацията, така и по отчитането и заплащането на труда.

По опита на Первици и по примера на Тодор Колев тази година в нашият стопанство работят петима механизатори, които отглеждат 5000 декара царевичка или 50 на сто от всичката царевичка на стопанството. Тази задача стана действителност в нашието стопанство само благодарение на добрата разяснителна работа, която се водеше сред механизаторите. Първата ни грижа беше да изработим технологически карти за всяка култура и за всеки механизатор. За нас беше много важно да измерваме точно работното време на механизаторите. За тази цел ги снабдихме със специални дневници, където всеки механизатор отбелязва ежедневно: датата, машината, вида на работата, фазата на културата и най-важното — часа на започване на работата. На престоя, на приключване на работата и накрай чистото работно време в часове и минути за този ден. Отразяването на работните процеси в тази последователност е много важно за нас, за да можем в края на месеца да съставим икономически бюлетин, който ни дава данни как се изпълняват плановите показатели в технологическата карта.

Механизаторът Тодор Колев, заедно със сменника си Йордан Носифов, обработваха по почива на Первици без прилагането на ръчен труд 1330 декара царевичка за зърно. На 26 юни двамата механизатори при-

ключиха работите по отглеждането на царевичката. От направения отчет за разходвания труд в човекочасове се вижда, че са икономисали 281 часа или

платът за производителността на труда е преизпълнен с 28 на сто. Ето подробния отчет за работата на двамата челици:

Мероприятия (по технологическата карта)	часа	
	по план	разходени
1. Дълбока оран с предпелужник	278	280
2. Три култивации с брануване	162	90
3. Сента с торене	175	169
4. I и II опояване с ротационна мотика	112	78
5. I междуредова обработка	77	65
6. Пръскане с хербициди	119	150
7. I междуредова обработка	59	45
8. Опояване с подхранване	194	118
Всичко до прибиране на реколтата	1256	975

Ръководейки се от доброто състояние на посева и от предположенията икономия на часове при прибирането на царевичката с комбайн смело можем да предположим, че годишният резултат за производителността на труда ще бъде — 100 кг зърно за 17—18 минути.

С оглед далността да се обхвалят работните процеси при царевичката, по предложение на Общинския комитет на БКП, изградихме организационна на комплексната механизация за 1965 година. Създадени са вече пет звена за комплексна обработка на царевичката, като в състава на всяко звено сме определили по една верижна машина, по един „Беларус“ с пълен комплект прикачен и навесен инвентар с четири души механизатори. В плана за подготовката предвиждаме още отсегата да проведем две подметки, дълбока оран с предпелужник, съчетано с органицирално торене по метода на академик Лисенко и късно есенно култивирание.

Същата организация сме създали за следващата година и за захарното цвекло. Сега механизаторите започнаха работа за подготовка на почвата за следващата година.

Новите форми на организация не биха били така ефективни, ако не се свържат с новите начини на заплащане на труда и засилване материалния

стимул. Изхода в това отношение ние виждаме в приложението на акордно-премиалната система на заплащане. Тя елиминира всички форми, отнасящи се до количествената структура и на тяхно място утвърждава единствените обективни измерители на труда. Работното време е изразено в часове и минути. Единствено при тази система основното и допълнителното заплащане на труда се обвързва с крайните резултати от производството.

Общинският партийен комитет и Управителният съвет на стопанството взеха решение тази година да заложим опитно този начин на заплащане в трите бригади за комплексна механизация. Макар и още рано, но първите резултати са твърде насърчителни. Механизаторите и кооператорите не се чувстват вече зависими от нормата, работят по съвест и се чувстват стопани на полето. Този начин оказва влияние не само върху производството, но и върху възпитанието на кооператорите и механизаторите. Ето защо за 1965 година ние възнамеряваме да приложим акордно-премиалната система на заплащане във всички сектори на стопанството.

Борислав МИХОВ
главен агроном в ТКЗС „Първи май“ в с. Обединение.
от Обществена редакция на в. „Борба“

Подвижен пункт за осеменяване

Ако пътувате по магистралата В. Търново — Варна не може да не забележите лека кола № 35-55. Няколко дни по асфалтовия път. Последните я и ще видите, че тя е от село В. Дюлчица, а само след няколко дни продължили за Кесарево и след време ще прочувате обратно, този път към Добрица, после към Лясковец и т. н.

Това е колата на осеменявателната станция — В. Търново. С нея всеки ден техникът Борис Георгиев извършва изкуствено осеменяване на кравите в поверения му район. Само във фермата на ТКЗС „Дюлчица“ е осеменен 140 крави от началото на годината.

Кр. Кръстев

По законите на работническата чест

Смяна „И“ в предания цех на ДПТК „Васил Маркович“ — В. Търново е един здрав и силотен колектив от около сто и двадесет работници и инженерно-технически работници. Тази смяна винаги е начело при внедряването на всяка новост, насочена към увеличаване и подобряване на производството. Нейн ръководител е опитният и дългогодишен техникел Николай Пантев, активно подпомагат от партийната група с отговорник Георги Радев и от сменния профкомитет с председател Петър Чолов. В смяната

работи и секретарят на партийната организация на цеха Тодор Хинов.

Всички те — комунисти и безпартийни, силотни около производството на смяната, постигат все по-големи успехи. През второто тримесечие смяната застана на първо място в предприемачеството, като получи преходното червено знаме.

Отличителна черта в смяната „И“ е взаимопомощта и другарството. Ловешкото движение е постоянен метод на работа. Тук се роди и утвърди инициативата всеки работник да

овладее още една производствена операция. Всеки майстор може да замести другия. Партийният и профсъюзният актив служи за пример в своята работа. Досега смяната е произвела повече от 1700 кг филни памучни прежди над плана само от икономисани материали. Всички бригади са включени в движението за комунистически труд. От тази смяна бяха и първите излъчени ударници за комунистически труд.

След като смяната разгледа материалите на Националното съвещание на участниците в движението за комунистически труд, реши да повиши още повече изискванията си. Посетил бе паркинг „Първа социалистическа сбирка“ и там петте бригади от смяната дадохме дума да прилагат в своята работа законите на работническата чест. Преди това председателят на профкомитета на смяната Петър Чолов говори за ролята на първата социалистическа сбирка в изграждането на нашата Партия. А след това по бригади работниците обсъдиха и приеха по примера на бригадата на Героя на социалистическия труд Владимир Мюлер от Габрово законите на работническата чест. Всяка бригада си ги формулира и прие така, както

нейните производствени успехи и възможности позволяват.

В законите на работническата чест, приети този ден от петте бригади, има много различни моменти, но техният общ дух е великата работническа солидарност, готовността на нашите бригади да изпълняват и пренасяват поставените им производствени задачи и в труда да възпитават новия човек — строител на комунистическото общество.

Ако направим разбор на всеки член от този работнически закон на честта, ще видим новото, което изгради нашата Партия в човека-творец, в човека-господар на своите съдбини. Величие и гордост дъха от всеки ред на тези закони, родили се сред шума на бързоходните машини.

Няма съмнение, че приетите преди няколко дни закони на работническата чест от петте бригади на смяна „И“ в предания цех, ще се изпълняват както всички други задължения, за да бъде смяната винаги в челните редици.

Драган ВЕЛЕВ

Мощен кран на Свищовското пристанище.

Снимка: В. Церовска

ЕДИН МЛАД КОЛЕКТИВ

Влакът наближава гр. Павликени. Вляво от железопътната линия излизва снага голямо четириетажно здание. Отдаде се четат големите букви „Живснаб — Инкубационна станция“. Това е втората по големина станция в България.

Още е влизането в помещението се чувствава че тук се трудат хора които разбират от работата си, истински и добри стопанци на този нов дом.

Тръгваме с лабораторната Вачева из помещението. Отсягаем дълга чистота, светлина залива новите машини. Лаборантите разказва: „Работим със съветски инкубатори „Универсал“ — 45“. Станцията се снабдява с яйца от ТКЗС в Павликени. Влява черква, Сухиндол и др. С гордост другарката Вачева

папи на този нов дом.

Тръгваме с лабораторната Вачева из помещението. Отсягаем дълга чистота, светлина залива новите машини. Лаборантите разказва: „Работим със съветски инкубатори „Универсал“ — 45“. Станцията се снабдява с яйца от ТКЗС в Павликени. Влява черква, Сухиндол и др. С гордост другарката Вачева

папи на този нов дом.

Тръгваме с лабораторната Вачева из помещението. Отсягаем дълга чистота, светлина залива новите машини. Лаборантите разказва: „Работим със съветски инкубатори „Универсал“ — 45“. Станцията се снабдява с яйца от ТКЗС в Павликени. Влява черква, Сухиндол и др. С гордост другарката Вачева

сдобиха, че са преизпълнили плана и са предели на ТКЗС и на кооператорите един милион и пет хиляди пилета. че смъртността е само 1.4 на сто.

Ако ТКЗС закупуват навреме пилетата, тогава смъртността още ще се намали, — продължава тя.

Павликениската инкубационна станция предава пилета на ТКЗС във Великотърновски, Благоевградски, Варненски, Толбухински окръзи. Станцията е снабдена с всички удобства. Тук има парно отопление, вентилация, всичко което прави работата лека и приятна.

— Есента трябва да предадем 200 хиляди пилета, — говори Вачева.

В този завод за пилета здраво се съвърза теорията с практиката. Неволно си спомням обещанието, което ириси един от кметовете в станцията: „Да изпълним плана 101 на сто! Да дадем на дилата продукция за 1000 лева! Да прилагаме метода на Вороши!“ и т. н.

Адептът червените букви на обещанието. Всичко ще се изпълни, защото тук работят хора в чийто гръди гори пламъкът на трудовия ентузиазъм.

Олга ГАЛЕНОВА студентка

Нови отговорни задачи

ва прототипът на автоматична линия за производство на тухли, която по технико-икономическите си показатели е на равнището на произвежданите линии от немски фирми, а по производителност ще превзидва произвежданите в СССР и Чехословация. Сроכותо изпълнение на всяка задача от Базата за техническо развитие е принос в борбата за технически прогрес.

Разработен е вече проекто-планът за 1965 г. Наред с довършване изпълнението на задачите, по които се работи в момента, в перспектива се въз-

лагат и много нови важни проблеми. Ще се работи по създаването на нови високопроизводителни машини и съоръжения за механизация и автоматизация на бетонните работи в строителството. Ще се извърши проучване на съвременните достижения в лодърженето и ремонта на пътища и усвояване на съответните машини, създаване на съвременен автоматичен бетонов възел, нов вариант багер — на верижен ход и други.

Окончателното изпълнение на задачи ще позволи механизиранието и автоматизирането

на редица трудови процеси в строителството. В резултат на пукане в експлоатация на новите високопроизводителни машини трудът на обслужващите ги строителни работници ще бъде облекчен.

Редица виброуплътняващи машини и съоръжения ще бъдат произведени за пръв път серийно в нашата страна. Снемането им от внос ще спести ценна валута.

Важно условие за успешно изпълнение на стоящите пред Базата за техническо развитие задачи е качеството на проучвателната дейност. Проучва-

ния по всяка тема трябва да бъдат на такова ниво, щото да дават ясно представа за състоянието постижения на изследвания проблем. Още в проектните задания на опитните образци е необходимо да се заложат такива показатели, които да гарантират висока ефективност на бъдещите изделия при експлоатация.

Всички изминат ден, младият колектив на Базата за техническо развитие „Стройтехмаш“ набира опит за успешно осъществяване на своята дейност, която е частича от благородния стремеж на целия трудов народ за издигане нивото на техническия прогрес в нашата страна.

Христо ДЕМИРЕВ

НАРОДЕН СВЕТИЛНИК

ПРЕД ПЪРВАТА СТИХОСБИРКА

ЧОВЕК ОБИКНОВЕН

НА БАЩА МИ

Той беше човек обикновен —
обущар, прегърбутен от работа.
Познаваше острието на гвоздеа,
но острието на лъжата —

С присмех слушаше за кибернетиката,
римите не можеше да различа.
Възприемаше дъгата
като куп цветове
със своите обикновени очи.
И когато свенеше юмрук корав
и удрише гвоздеи по подметките,
изтичаните мъже и жени
хихикаха зад гърба му:

„Еснаф!“

Те не лъжеха!
Той беше еснаф,
но скроен по простата кройка
на Йордан Йовковия Сали Яшар.
И този еснаф измайстори
обуща за младите хора,
разбиращи от кибернетика и Гоген.
И с неговите обуща
те стъпват сега
по хребета на слънчевия ден.
Той беше човек обикновен!

Долитат птици. Много

птици
От сламки вят си гвезда.
Запаяват телеграфни жици
сюнтата на пролетта.
Така и спомените също
долитат в мене на ята
и моето сърце превръщат
в родилен дом на пролетта.

ЛЯСТОВИЧО ГНЯЗДО

НА ЕМИЛИЯ

Под пролетна дъга премина
и лятна в моята градина
внезапно гиздавица лястовичка.
Кръжа над къщата ми плахо
и гняздо сви под мойта стряха
без сламки и калчица.
Повика пролетни потоци у домът ми.
Мечтите ми — отрупуни от цвят —
разцъфнаха от ветрове попътни
и почнаха гроздове да плодят
Будилникът превърна се в цигулка.
Събудих се. И всеки звук ми казва:
„Вържи на ябълката люлка,
че скоро в нощ-яснища

една невиджана от хората звезда
ще се роди и няма да залезва.“
Привързах люлка. Мойта лястовичка
пробуди се и вдигна черни вежди.
Пресука бързо слънчевата прежда,
изплете за детенцето терлички
и две ръце над люлката надвеси.
Стенание пробуди въздухът заспа.
Във люлката роди се мойта песен
със мирис на сено и трели от кавал.
И после тя изкряса с поглед песента,
с целувки топли я пови
и рожбата ни гняздо сви
във гняздото на радостта.

Камата на Левски

Спи тишината, подпряна на лакът,
като невинно дете.
Спи камата на Левски в музея,
а вънка Осъм сребри.
Вечер, когато звездите узреят
на небето — софра,
една русолява сянка пристъпва:
— Тръгвай, кама!

И търси камата — от къща на къща —
обезверени сърца.
Без кръв и без болка разрива гърдите,
присажда във тях смелостта.
Шом слънцето пекне, камата се връща
отново в музея да спи.
А хората тръгват към скелите бели
с трион и сърце динамит.

В Картинната галерия

БЛИЗО ГОДИНА вече
за великотърновци и
многобройните им гости
от страната и чужбина разтвори
врати още един културен ин-
ститут — Картинната галерия.
— Ей, приятели, хайде да
отидем в Картинната галерия!
— започна да се чува в разго-
ворите на хората по квартали,
отчественофронтовски органи-
зации, комсомолски дружест-
ва, сред бригадите и производ-
ствените колективи.

Така, като обикновени зрите-
ли, с интерес и внимание
пристъпваме и ние прага на
първия салон. Погледът ведна-
га е привлечен от голямото май-
сторство на Мърквичка. Сре-
щаме се с неговата изящна и
грациозна „Ана Тончева“, с
малкия му етид „Шоп с тесла“.

В това време група посе-
тителите оживено коментират пред
портрета на Лазар Добрич, ра-
бота на известния художник
Борис Митов.

— Какъв е внушителен!...
— Просто чувствуваш сила-
та и енергията му...
— Елате тук! Вижте! — вече
възхитен зове друг посетител
и ни води към картините на
Николай Павлович. А трябва
да се отдели време и за работи-
та на художника възрожденец
от гр. Елена — Хр. Гунев, за
„Атака“ на Ярослав Вешин, за
„Надскални къщи“ на Ив. Хри-
стов.

Във втория салон централно
то място е заето от работата на
известния наш портретист Ст.
Иванов — „Пред концерта“ —
изразява възхищението си чо-
век, дошел направо с работни-
те дръхти. Отдавна той стои със
широко отворени очи пред го-
лямото платно на майстора на
този жанр, пред „Битката при
Клокотница“ на професор Ни-
кола Кожухаров.

Със спецификата на своя
стил, с яркостта на багрите по-
нататък мамят картините на
прочутия Владимир Димитров
— Майстора. Край тях като
припалмал в огнено червените
тонове стои пейзажът „Злато-
град“ на Здравко Александ-
ров, редят се пейзажи на Вели-
ко Търново, картина след кар-
тина.

Макар и по-слабо застъпена
скулптурата също предизвиква
интерес. Скулптурните работи
на Кр. Попов „Вела Пискова“
и „Христо Кюмбуров“, „Ганка
Рашева“ на Йордан Чолаков,
говорят с всеки свой детайл.
На малката масичка, където
стои книгата за впечатления, е

последната спирка. С различен
почерк, с различна ръка на бе-
лите страници е разказано за
възхищението, за препоръките,
които посетителите имат към
уредниците на Картинната га-
лерия. „Слабо са застъпени
скулптурата, графиката...“ Ма-
ко са работите със сюжет от
Велико Търново, от старите на-
ши градове Елена, Свищов.
Хубаво, но не популяризира-
но... Малко хора знаят за га-
лерията... Грижовни, задъл-
бочени, непосредствени впечат-

ления — ето какво са вписали

в тетрадката обикновените по-

сетители, хората от бригадите

за комунистически труд, от оте-

чественофронтовските органи-

зации, старите търновци и тех-

ните гости.

П. ДРАГАНОВ

Малка обява

Продавам
етаж, „Тодбухин“ 9,
справка: „Загорска“ 8,
В. Търново.

Учебно производствено предприятие „ТРУД“

Годна Оряховица

ТЪРСИ

- 1) Завежда обучението по обущарство
- 2 души (правоспособни учители или за-
вършили техникум);
- 2) Работници обущари V — VII разряд —
3 души.
- Заплати по шатна таблица 24 и следно-
разрядна система.

Справка: Канцеларията на предприяти-
ето ул. „Странджа“ № 1, тел. 42-65.

1-1

Строително промишлено предприятие

Г. Оряховица

ТЪРСИ

- 50 души работници за изработка на бето-
нови и стоманобетонни изделия и елементи
в цеховете в
- с. Чолаковци, с. Първомайци и
- гр. Павликени.

Заплащане по норми

3-1

АДРЕС НА РЕДАКЦИЈАТА: Вестник „Борба“ — В Търново ул. „В
Левски“ № 11, ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор 24 58; Зам. гл. редактор
25 28; отдели „Партия живот и пропаганда“ и „Низов печат и до-
писници“ — 25 27; отдели „Селскостопански“ и „Култура бит, ку-
мор и сатира“ — 23 08; отдел „Икономически“ — 31 25; Счетовод-
ен редактор 24 39.

Музика и радост

Читалищният салон в с. Горско Калугерово се препълни с хора. Завечаша се разтвори и започна интересната, подготвена от комсомолците програма. Завуваха стиховете на Вапцаров, ре-
дувания с песни, музика, хумористични сценки. Акордеонистът Па-
чо Димов, уменият изпълнител на народни песни Лазо Стефанов
Цветанка Димитрова, Димчо Димитров и много други бяха изпра-
щани с бурни ръкопляскания.

Такива, интересни, изпълнени с музика, веселие и смех бяха
вечерите и в селата Ковачи Вила река, когато художествените
колективи от Горско Калугерово ги посетят.

Гатю Ц. ЧАКУЛОВ

Повече знания — по-добри успехи и в производствената работа! Сега членовете на брига-
тата за комунистически труд „Ганка Палазова“, с ръководител Иванна Гарбатилова четат колективно
книга от Камен Калчев, която работниците от Бонбонната фабрика при ДЗЗ — Г. Оряховица
ще обсъдят заедно с автора.

За приятелите на книгата

Хубавата книга винаги е има-
ла най-малко два реда:

1. Нурдал Грий — „Корабът-
продължава пътя си“, роман;
2. Петър Бонев — „Скряпачицата
на цар Салда“, повест;
3. Род-
Чарев — „Синът на мечката“,
повест;
4. Любимил Стоянов —
„Избрани творби“ том I, поезия;
5. Томас Ман — „Новели“;
6. Ка-
мен Зидаров — „Избрани твор-
ствения“;
7. Л. Остров-
„Велики Костюшко“;
8. Желязко
Колев — „Червеноармейци“ — бъл-
гарски партизани“;
9. Юбински
разкази: 10. Анастас Стоянов —
„Посвещение“ — стихове;
11.
„Брскин Колдуел — Пътуваният
проповедник“;
12. Неделчо Дра-
ганов — „Безпобедността на тро-
пича“;
13. Галина Серебрякова —
„Върховете на живота“, библио-
тека „Световни образи“;
14. Мак-
сим Танк — „Избрани произве-
дения“;
15. О. Феофанов — „Шас-
те на кредит“;
16. В. Журавлев —
„Птиците на живота“;
17.
Григорий Боровиков — „Порой“,
роман-хроника;
18. Иван Вазов
— съчинения в 4 тома;

„Тадеуш Костюшко“

В ИСТОРИЯТА НА ПОЛША
трудно може да се намери
такава героична и в същото
време трагична фигура, каквато
е Тадеуш Костюшко — легендар-
ният предводител на национал-
но-освободителното движение.
Буржоазните историци положи-
ха много труд, за да изопачат
образа на Тадеуш Костюшко, да
стрепат върху него всички не-
успехи. Но полският народ помни
това име, той го направи знаме
в борбата за свобода, чистина и
социалистическа Полша.

Книгата на Л. Островски за
първ път проследява живота на
Тадеуш Костюшко и го рисува без
преувеличение такъв, какъвто
е бил този забележителен човек.

„При извора
на живота“

РОМАНЪТ „При извора на
живота“ има автобиогра-
фичен характер. Той е ново яв-
ление в творчеството на писа-
теля и въздушно произведение,
което обогатява нашата художе-
ствена литература. Камен Кал-
чев с майсторство показва как
се развива кръвта на предста-
вите за живота у детето-селянче,

което бързо израства, добива си-
ла, за да заяви на селския ра-
ботник, че то само ще се бори
за своето щастие. С перото на
истински художник, по съвър-
шен нов метод в своето твор-
чество Дирене, авторът от една
страна разкрива познатия на
детството си, а от друга мерзост-
на на живота. Тази автобиогра-
фична книга на Камен Калчев е
една от най-хубавите му книги,
любимо четиво на младите.

„Пътуваният
проповедник“
Брскин Колдуел е амери-
кански писател, чиято по-
пулярност расте с всеки изми-
на ден. Той е автор, превел
почти на всички езици. Колдуел
притежава голяма дарба на раз-
казвач. От творбите му блика

не само величавостта, но и
чист и ясен, брскин Колдуел
е певец на бедните и слабите,
изобличител на поквареното бо-
гатство, на духовната беднота,
на цинизма. Тъжната ирония, ед-
ва доловима звучаща като съ-
чувствие, може да бъде сравне-
на само с тая на Антон Павло-
вич Чехов.

Брскин Колдуел привежда не
само величавостта, но и
чист и ясен, брскин Колдуел
е певец на бедните и слабите,
изобличител на поквареното бо-
гатство, на духовната беднота,
на цинизма. Тъжната ирония, ед-
ва доловима звучаща като съ-
чувствие, може да бъде сравне-
на само с тая на Антон Павло-
вич Чехов.

ЖЕЛАНИ ВЕЧЕРИ

Всяка ВЕЧЕР, когато
кооператорите се вър-
нат от работа и седнат край
трапезата, от 650 радиоточки
прозвучава гласът на говори-
телката Марийка Димитрова:
„Говорят радиовъзвезд Кесе-
рево!...“ Част от местното
радиопредаване се чува с не-
тъпките от всички, особено
в летните вечери, след упорит
труд в кооперативните поля.

Чрез рубриката „По брига-
ди и звена“, бригадните агро-
номи осведомяват в къщи,
стегнати предавания за състоя-
нието на извършването на сел-
скостопанските работи от от-
делните колективи, с тревожа
договорят за изоставящите, раз-
ясняват, призовават, мобили-
зират.

Не с по-малък интерес се
чува и по-малък интерес се
чува и по-малък интерес се
чува и по-малък интерес се
чува и по-малък интерес се
чува и по-малък интерес се
чува и по-малък интерес се
чува и по-малък интерес се
чува и по-малък интерес се
чува и по-малък интерес се

седиат Маринка Неделкова
всеки две седмици изготвя ра-
диопрограма и се стреми да
бъде точно изпълнението ѝ.
Наистина, програмната ко-
мисия и радиовъзвезд имат
да преобладават още някои не-
достатъци. Необходимо е по-
голямо жанрово разнообразие
в предаванията, по-добър оз-
вучаване. Тук има димата
техническата служба. Трябва
да се направи така, щото от
днемника на радиовъзвезд съв-
местно да излизат димите „Не
работи по технически причи-
ни“.

В дните пред великата 20-
годишнина, под рубриката
„Кесарево през двадесетте го-
дини свободен живот“ са пу-
снати вече серия предавания. В
тях се разказва за учредява-
ния, предприятия и отрасли,
за големите постижения. В
подготовката им вземат
участие цели колективи, всички
ръководители. Тия предава-
ния се слушат и коментират
от всички, повишават полити-
ческата и трудовата активност
на кооператорите.

Програмната комисия с пред-
водител Маринка Неделкова
всеки две седмици изготвя ра-
диопрограма и се стреми да
бъде точно изпълнението ѝ.

Димитър МИХАЙЛОВ
от Обществена редакция
на в. „Борба“ в Кесарево